Ч. 281. Субота 28 (15) грудня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложеним оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа обезпеченя приватних урядників. — Сойми краєві. — По угоді з Угорщиною. — Події на Балкані. — З Росиї.

З Відня доносять: Комісия, вибрана прибочною радою праці в справі обезпечень, займала ся на засіданю дня 23 с. м. під проводом шефа секциї Матаї справою розпорядженя виконуючого до закона о обезпеченю пенсийнім осіб занятих в службі приватній, а також деяких катеґорий осіб занятих в службі публичній, та справою норм статутових загального заведеня обезпечень того рода. Підчас дискусиї принято внесенє, щоби поручити правительству, аби помічники купецкі в торговли, промислі і спедициї були вилучені від обезпеченя пенсийного, та щоби їх обезпеченє війшло в житє аж рівночасно з реформою загального обезпеченя робітників.

З початком січня — як доносить Fremdenblatt — мають зібрати ся на засіданя кілька соймів краєвих. Долішно-австрийский сойм має зібрати ся дня 7 січня, щоби насамперед заняти ся справою буджету. Відтак прийдуть на порядок дневний инші адміністрацийні справи. Зі взгляду на то, що рівночасно буде радити також і рада державна, сесия буде коротка. Дальші справи будуть залагоджені в часі літної сесиї, отже долішно-австрийский сойм не буде з весною розвязаний, як то недавно говорено. В справі нових виборів мають християньскі социяли заключити компроміс з німецкими националами. — З Праги доносять: Нові вибори до ческого сойму відбудуть ся дня 28 лютого. В справі мандату з міста Праги прийшло до компромісу межи Молодочехами а Старочехами.

Угода з Угорщиною закінчена щасливо і тепер — як каже Fremdenblatt — єсть в спорах угодових і квотових на десять літ спокій. Той великий успіх, о котрім ще недавно здавало ся, що єсть неможливий до осягненя, станесь в своїх наслідках спасенним для обох держав. Як недавно тому президент міністрів, бар. Бек, висказав бажанє, щоби угода з Угорщиною знайшла моральне доповненє в тім, аби у всіх відносинах межи обома державами настало повне довірє, так також висказав і др. Векерле погляд, що економічна угода не позістане лиш на папери, але перейде і в житє. Тоті заяви обох міністрів зробили здаесь і конець тому конфліктови, який викликали послідні вискази в австрийскій палаті послів. Можна сподівати ся — кінчить згадана ґазета, — що на будуче будуть всї партиї тут і там старати ся уникати всякого непорозуміня.

Турецкі власти в Серрес увязнили одного грецкого сьвященика, котрий з причини виконаня засудів смерти на двох грецких ворохобниках сильно демонстрував. Він підписав заяву, в котрій каже, немов би єго намовив до того грецкий митрополит. Пізнїйше оповідає він, що згадану заяву підписав він лише під примусом. Ґубернатор предложив Порті внесенє, аби митрополита усунути з урядованя.

Турецкі часописи доносять, що утворено в Македониї окрему бриґаду войска, котра має за задачу переслїдувати ворохобничі шайки у всіх трех македоньских вілєтах. Бриґада складає ся з трех полків по 800 вояків. Головні кватири бриґади находять ся в Солуни, Монастири і Скоплїю. Головним командантом єї іменовано ґенерала Ґаліба пашу.

Дня 17 с. м. розіслала Туреччина до всїх посольств в Царгороді письмо, в котрім обжалове Болгарию, що она винувата в твореню ворохобничих шайок в Македониї. Національні маніфестациї, які проявили ся при похороні Сарафова в Софії при співучасти властий, мусїли кождого о тім пересьвідчити. Софійскі часописи, навіть урядові, появили ся в чорних обвідках. Після їх признаня болгарске правительство давало Сарафови великі суми на ре-

---

15)

Ісляндия
єї природа і єї жителї.

(Після Лехман-Тарнава, др. Пудора і др. написав К. В.).

(Дальше).

Великий ґейзір не дасть ся так чим небудь задурити, як Строкр, щоби викидав свою воду; єго треба милом годувати. А мило продає знов наш селянин. Ми купили від него за 6 корон 12 фунтів і кинули ґейзірови в горло. Він проликнув мило і за хвильку зачав дійстно від него трохи блювати, але лиш слабо; викинув із себе може на два метри грубий стовп води всего лиш на сїм або вісїм метрів високо, а відтак притих. Нам не хотїло ся годувати єго дальше милом і ми здали ся на щастє. Нам говорено, що той ґейзір від часу великого землетрясеня в 1896 р. вибухає досить правильно що 20 до 24 годин і ми гадали, що можемо длятого напевно числити на вибух. Щоби того видовища не заспати, платили ми нашому господареви через дві ночи по три корони, щоби він нас зараз збудив, скоро лиш ґейзір зачне вибухати. І дійстно він будив нас: три рази першої а два рази другої ночи і ми повискакували з постелї, як колиб горіло над нами, та повмбігали на двір; за кождий раз мусїли переконати ся, що ґейзір лиш клекотів і воркотів як звичайно перед вибухом, але впрочів сидів чемненько в своїй норі.

Той великий ґейзір вибухає на горбику високім на яких 30 стіп, котрий сам собі збудував з того вапняка, який осїдає з горячої води. Він вже постарів ся і спочиває а перед якими сто лїтами вибухав три й чотири рази наденъ. Наконець третого дня рано діждали ся ми чуда. Приїхало було якесь американьске товариство, котре привезло з собою трийцять фунтів мила і старий мусїв єго проковтнути. Тож то ся розсердив! За несповна годину по зажитю тої медицини зачав він воркотіти і вода зачала вже випливати з єго водойми. Ми мали ще на стілько часу, щоби відбічи так далеко, аби нас не засягнула кипяча вода, аж нараз стрілила в гору перша струя води, за нею друга що висше а відтак і трета може на яких трийцять до трийцять і пять метрів високо і нашим очам показав ся величезний шумячий і сичачий водограй, з котрого підоймала ся пара, як колиб курило ся з него. Цїлих пять минут дивили ся ми на се чудо сьвіта, аж нараз струя води зачала опадати, робила ся щораз менша і наконець щезла в лїйковатім отворі жерела.

Але хоч би ми й не побачили були сего з'явища, то не пожалували би були подорожі до краю ґейзірів, бо цїла ся сторона єсть незвичайно інтересна. На просторі довгім що найбільше на кільометр а широкім на 200 до 300 метрів вибухає тут що найменше 200 горячих жерел, котрі що до величини, краски, форми і способу їх діяльности виказують дуже велику і дивну ріжницю. Всї они лежать на спадах або при сподї досить високої гори, на котрої вершку знаходить ся великий камінь з написию С. IX. 1874, поставлений там на памятку гостини в згаданім році даньского короля Християна IX. На спадах тої гори, при єї сподї і трохи дальше на положенім трохи глубше і досить рівнім поли не видко нігде анї стебла травички, не росте ніяка ростина, всюди добуває ся із землї горяча пара, всюди варить ся, кипить і клекотить та шипить в отворах, які поробила собі тота підземна чародійна кухня в зверхній шкаралупі землї.

Земля дуднить тут всюди, як би була в середині порожна і з першу чоловік зі страхом ступає по ній. Але небавком переконує ся, що небезпечність не така велика, як здає ся і за пів години ходимо вже поміж тими кипячими і шипячими та клекотячими чортячими кітликами, з котрих жене пара мов би дим з підземного пекла, так спокійно, як би нас тут хтось поставив за сторожа. Тоті кітли чи ями відріжняють ся від себе не лиш величиною, краскою і змістом, але навіть і тим шипотом, який викликують.

Найбільші, як Строкр і Блесі, котрий складає ся з двох водойм, сполучених під землею з собою, та 10 або 15 инших, котрих отвори бувають від 20 центиметрів до 3 метрів широкі а до 15 метрів глубокі, варять зовсїм тихо чисту як сльоза воду, котра мінить ся дрібочку синяво а крізь котру видко досить далеко в глубину стїни отвору, що нагадують по трохи капливиці. В иншім ґейзірі єсть єго на 3 метри

волюцийну аґітацию в Македонії. Окружник вказує відтак на величавий похорон і на участь в нім трех болгарских міністрів та депутациї шіснацятьох комітетів. Ті маніфестациї комітетів доказують, що они нерозвязані, як то свого часу підносило болгарске правительство. Всї ті обставини служать найлїпшим доказом, що болгарске правительство винувате за ворохобню, яка непокоїть Македонію і що при такім положеню нема надії, аби в такім краю завів ся коли лад і спокій.

В Білгородї утворила ся в послїдних часах републиканьска партия, котра почала видавати часопись під заголовком „Република". Вчера появило ся перше число тої часописи, але поліция сконфіскувала єго. Також часопись „Правда" сконфіськовано за обиду короля.

В росийскій радї державній виступив ґр. Вітте в обороні горівчаного монополю, котрий хотіли би знести члени лївиці росийскої думи. В своїй бесїдї доказував ґр. Вітте, що в Росиї збільшило ся пияньство в наслїдок революциї. Без монополю були би стали шинки осїдком і головним огнищем революциї. По промові ґр. Віттого відослано внесенє о знесене монополю горівчаного до окремої комісиї.

Новинки.

Львів, дня 27-го грудня 1907.

— **З причини заметелий здержано** загальний рух на зелїзницях льокальних Борки Великі-Грималів і Тернопіль-Збараж аж до відкликаня.

— **Огнї.** Дня 19 грудня с. р. о 2 год. по півночи вибух з незвістної причини огонь в церкві в Печарнїй залїщицкого повіта, котра згоріла до тла з цілим внутрішним урядженем. Церков була обезпечена 4.400 К в товаристві „Днїстер". — Дня 18 грудня о 3 год. по полудни вибух огонь в громадї Лучинцї рогатиньского повіта в хатї Николи Федунишина. В наслїдок того згоріло 6 хат разом з будинками господарскими, а загальна шкода обезпечена лиш на 3.700 К виносить 16.589 К.

— **Еміґрация Пилипонів з Буковини.** До N. fr. Presse доносять, що на Буковинї були недавно росийскі емісарі, котрі намовляли пилипонів із сїл Климовець, Білої Керницї і Липован до еміґрациї до Забайкальского краю та Манджуриї. Росийске правительство дає їм по 12 десятин землї від голови, 300 рублїв на рільничі знаряди, 500 пнїв лїса, вільну їзду до місця призначеня і будівельні материяли. Пилипони зібрали ся на спільну раду і вислали людий на звідя до Манджуриї; коли они вернуть ся, порішать, чи мають переселювати ся з Буковини, де живуть від часів цісаря Иосифа. Досі є 407 пилипоньских родин з 2000 душ готових до виїзду.

— **Репертоар руского народного театру** в Коломиї. Саля „Каси щадничої". Початок о год. 7·30 вечером.

В суботу, дня 28 с. м. „Барон циганів", оперета в 3 дїях Штравса. Гостинний виступ Фільомени Лопатиньскої, сьпівачки міского театру у Львові.

В недїлю, дня 29 с. м. „Ой не ходи Грицю та на вечерницї", народний образ зі співами і танцями в 5 дїях М. Старицкого.

— **Оповіщенє** дотичнє виложеня витягу з наказів заплати податку особисто-доходового виміреного на р. 1907 до перегляду контрибуентам належачим до округа оцїнк. „Львів місто". — По мисли постанови § 217 al. 3 закона о безп. податках особистих з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 подає ся сим до загальної відомости, що витяги з наказів заплати податку особисто-доходового виміреного на 1907 р. виложені будуть в відділї рахунковім ц. к. Адміністрациї податків у Львові (пл. Цловий ч. 1 II. п.) від 27 грудея 1907 почавши через 14 днїв т. є. до 9 січня 1908 включно від години 9—1 перед полуднем до перегляду належито леґітимованим податкам податку особисто-доходового а належачим до округа оцїнкового „Львів місто". Виготовлене відписів і витягів не єсть дозволене а евентуальні надужитя будуть карані по мисли § 246 покликаного закона. — Ц. к. Адміністрация податків.

— **Для еміґрантів вертаючих з Америки.** Вертаючі з Америки еміґранти можуть з весною 1908 р. в числї 4000 до 5000 знайти постійну роботу при реґуляциї галицких рік, виконуваних в зарядї державнім. Дневна заплата буде виносити 1 кор. 20 с. до 2 кор. в міру роботи і здібности робітника; в акордї може пильний робітник заробити й 3 кор. на день. Робітників буде потреба: 1) при реґуляциї Висли в Кракові 600, в Щуцїнї і Тарнобжеґу 100, в Живци коло реґуляциї Соли 150, у Вадовицях 200, в Бохнї 200, в Нов. Санчи 400 до 500, в Тарнові 200, в Дембіци 250, в Ряшеві 250 для реґуляциї Вислока а 250 для реґуляциї Млечки, в Перемишли 600, в Динові 100, в Низьку 100, в Стрию 200, в Болехові 150, в Станиславові 150 до реґуляциї Бистрицї, 250 до 300 для реґуляциї Днїстра, в Жидачеві 100, в Залїщиках 100, в Коломиї 100 робітників. Близших пояснень удїляють управи будови реґуляциї рік і їх експозитури в наведених повисше місцевостях.

Рівночасно повідомляє ц. к. Намістництво, що при роботах мелїорацийних, виконуваних в адміністрациї Виділу краєвого зможе яких 10.000 до 12.000 робітників знайти роботу з весною а треба буде: в Моґілї коло Висли 500, в Подґуржу 500; в Неполомицях і Ґроблї 1000; в Устю сільнім і Воли пржемиковскій по 500 робітників; в Домброві 1000, в Тарнозі 100, в Ржеменю 500, в Мокринові 1000, в Вечірка п. Мости вел. 500; при реґуляциї Буга в повітї каменецкім 100, в Оглядові 500; у Львові при реґуляциї Полтви 1000; в Рогатинї 500; при горіш. Днїстрі 300, при наднїстр. багнах 1000; в Комарнї 500; реґуляция Рати в равскім повітї 1000; при реґуляциї Тисьменицї в дрогобицкім повітї 1000, в Сяноцї 500 робітників. Близших пояснень дадуть управи будови в згаданих місцевостях і бюро мелїорацийне в краєвім Виділї. Крім того може значне число робітників знайти роботу в підприємствах доставляючих материяли будівельні для робіт реґуляцийних або підприємства таких робіт.

— **Дрібні вісти.** Товариство „Народний Дім" в Богородчанах, зареєстроване ухвалою окружного суду в Станиславові, розпочинає свою діяльність від 1. січня 1908. Вписове виносить 2 кор., удїл 40 кор. Просимо о приступлюванє в члени. — В Щирци на Острові відбудуть ся звгальні збори філії „Руского тов. педаґоґічного" для 1. січня в читальнї „Просьвіти". — Робітник кравецкий, Юл. Розеншток при ул. Городецкій ч. 73, заткавши за скоро піч, в котрій топив каміннии вуглєм і поклавшись спати, загорів так, що ледви єго відратовано. — В Камінках Боброїди, равского повіта, відобрав собі д. 2. с. м житє через повішенє 12-літ. хлопець Гарасим, син Л. Думи з обави, що матір покарає єго за якусь дрібну провину.— В ночи 3 грудня о 1 год. вибух огонь в Наквашн брідского повіта та знищив хату і шопу господаря Николая Шаповала. Шкода виносить около 800 К. — На шкоду кравчинї Леонії Коконовскої під ч. 6 при ул. Коперника вкрадено вчера 3 поляреси з сумою около 100 кор., срібло столове, золоті ложочки до чорної кави, золоту бразлєтку і т. п. Шкода єсть дуже значна. Злодїй отворивши двері витрихом межи 5 а 7 год. по полудни порозбивав всї шафи і шуфляди і повикидав всї річи, шукаючи за добичею.

— **Крадїж перлової кольї.** Як доносять з Черновець удало ся тамошній поліциї арештувати злодїїв, дуже елеґантного пана і паню, котрі дня 17 с. м. украли в Берлинї в дуже хитрий спосіб дорогоцїнну колю (нашийник) перлову вартости 24.000 марок (28.800 К) До склепу ювілєра Людвика Вернера при ул. Фридриха прийшла згаданого дня якась дуже елеґантно убрана і дуже наперфумована дама, котра зажадала, щоби їй показали колью, яка знаходить ся у віквї на виставі. Колья тота була зроблена з 61 перел, котрі важать 80·24 каратів, а замочок кольї був висадже-

широкий отвір заповнений червоною як цегла водою, котра єсть мутна і варить ся поволи; в поменших жерелах кипить і булькотить ясно червона, сїросинява, сїробрунатна і майже чорна як чорнило вода. З декотрих ям добуває ся зі свистом пара, в инших варить ся густий намул, на котрім стають баньки, що пукають з лоскотом, а намул той буває червоний і синий або й чорний. Всїлякий шум і шипіт, яких лиш можна сподївати ся по кипячій фарамущі, та ще й инші, яких би тут нїхто не сподїває ся, доходять до наших ушний і ваблять нас від одного жерела до другого.

Тут журчить і буркотить мов би в жерелї, що бє з під землї; там шумить і гудить водо спад; там знов булькотить і клекотить як в кітлї миляря; тут свище як свиставка на льокомотиві, там хорчить і хрунькає як би стадо безрог або знову кашляє та спльовує як би цїла громада дихавичних людий в зимі. А що причин всего того крику не видко анї не можна зрозуміти, то цїла істория робить досить несамовите вражінє.

Великий ґезір єсть одиноким із жерел в сїм місци, котрий в протягу тисячів лїт зробив собі значний горб з кремінчастих та важнистих частий, які осїдали з єго води. Давно вже висохлі ґезіри кипіли колись та вибухали так само як теперішні та полишили високі горби, з котрих тепер лиш пара добуває ся. На вершку великого ґезіра знаходить ся плоска водойма або яма, котра довкола має 20 метрів; она єсть аж по самі береги наповнена чистою водою, котра легонько варить ся. На серединї тої водойми єсть яма, котра має в промірі звиш 3 метри а сягає в глубину 27 метрів. Коли ґезір вибухнув з цїлої сили, то водойма і горішна третина згаданої ями зроблять ся порожні а тодї можна приступити до тої ями і заглянути в глубину. Перед кождим вибухом гуркотить під землею так як би гриміло і близько коло жерела трясе ся земля.

Причина, яка змушує ґезіри викидати від часу до часу воду звістна вже давно ученим. Коли стовп води, огріти рівночасно на сподї і по серединї, то настає такий самий вибух як в ґезірах а по значних випорожненях водойми, які наступають по сильних вибухах, можна було переконати ся, що більше менше в половинї тої ями, що іде від водойми в спід, знаходять ся бічні отвори, з котрих добуває ся пара. Тота пара огріває отже стовп води по серединї, підчас коли рівночасно вода огріває ся і зпід споду. А що дерно вкинене в Строкр спонукує вибух, походить очевидно від того, що оно в якійсь глубинї заткає отвір і тим способом прискорить огрітє. Що мило, вкинене в звичайну кипячу воду, спричинить то, що она зачне збігати, се звістна річ і длятого нїчо дивного, що великий ґезір вибухає, коли вкинути в него мило.

Описана тут країна ґезірів то зовсім не одинока в тім родї чародїйна кухня на Ісляндиї. Вертаючи з Геклї, переходили ми через ще більшу країну ґезірів положену між сим вульканом а рікою Тьорза а там єсть кількасот великих і малих горячих жерел, таких самих як повисше описані. Та й майже в цїлім краю можна стрітити подібні з'явища так, що число всїх горячих жерел на Ісляндиї виносить безперечно кілька тисячів. Зваживши, що цїла Ісляндия єсть мов би покривою одного великого огнища вульканічного, можна без сумнїву сказати, що при тім огнищи огріває ся вода горячих жерел а застилі баньки колись розтопленої ляви поробили в глубинї тоті кітли, в котрих тепер вода огріває ся і приготовляє ся до вибуху.

Наконець треба тут ще згадати, що промисловий селянин, котрий так красні збирає гроші з ґезірів, задумав також і торгувати ними. Перед кількома роками предкладав він ісляндскому альтінґови, щоби той відкупив собі від него кілька ґезірів, а коли альтінґ не хотів, продав Пальзон великий і малий ґезір Блезі і Строкр Ісляндцеви з Бельфасту Джемсови Креґови за 3000 корон, під услівєм, що буде мати право надзору над сими жерелами в часї неприсутности властителя а на случай їх продажі право першеньства купна.

(Дальше буде).

ний одним більшим 42-каратовим і двома меншими 8 каратовими брилянтами. Дама тота говорила лиш слабо по німецки, оглянула подану їй колію, казала показати собі иншу, оглянула й тоту і остаточно вийшла із склепу, не купивши нічого.

Небавком за тою дамою вийшов із склепу якийсь дуже елеґантно убраний молодий мужчина, не купивши також нічого. Службі склеповій вило тепер в очи, що одна із колій пахла дуже сильно такою перфумою, якою наперфумована була згадана дама. Купець придивив ся тоді близше перлам і пізнав, що то були штучні, майже без вартости і що їх очевидно злодійка підміняла за правдиві та зараз знати на поліцию. Тимчасом за злодіями й слід пропав. Доходженя берлиньскої поліциї показали, що тота елеґантна пара ділала очевидно спільно і старала ся того самого дня, але надармо вкрасти де якісь дорогоцінности. Они явили ся були в склепах ювілерів Ґодета і Раймана, але що їм там дивили ся добре на пальці, то они вийшли остаточно, сказавши, що колії, які оглядали за дешеві для них, они хотять дорожших. Елеґантна дама єсть мабуть францускa, літ около 40 до 45, росту 1 м. 75 центим. і має чорне волосе, а мужчина, котрий також зле по німецки говорив єсть більше менше такого самого росту але молодший, має може 25—29 літ і чорні вуси. Дальше сконстатовано, що злодійска пара купила у ювілера Конде подібаїсеньку колію, але в фальшивих перел за 24 мар. і підміняла її у ювілера Верзера за правдиву. Підчас коли елеґантний пан оглядав золотий годинник, пані сиділа на кріслі і мабуть тоді підміняла колію. Дальше сконстатовано, що злодійска пара мешкала під іменем Люпасков від 13 до 15 с. м. в готели „Берлин" яко муж і жінка а що не уміли по німецки, то взяли собі провідника, котрий їх водив по місті, а котрого в день крадежі відправили.

Отже в сій справі доносять з Черновець: Дня 22 с. м. заїхали тут якісь пан і пані до центрального готелю, на другий день ходили по всіх ювілерах і продавали частями нашийник з перел. Позаяк тутешна поліция дістала була повідомлене віденьскої поліциї, то слідила за злодіями і арештувала їх. При дамі, котра презентує ся дуже елеґантно, знайдено готівку і богато золотих річий. Она називає себе Нанета Міґалеску і має бути давна шансоетка а пан називає ся Александер Люпаску. Они признають, що були в Берлині, але випирають ся того, мов би вкрали колію.

† Померли: Денис Косоноцкий, міщанин в Угнові, батько Якова, пароха в Подільцях і Івана в Заліській воли, упокоїв ся дня 24 с м. в 77-ім році житя. — На сам сьв Вечер лат. обр. помер нагло в своїм помешканю при ул. Госевского ч. 10. Едвард Яль, урядник зелізничий в 67-ім році житя.

† Петро Юлій Цезар Жанссен, славний астрофізик і директор астрономічної обсерваториї в Медон (Mendon), помер дня 23 с. м. Покійник родив ся в 1824 р. в Парижи а від 1873 р. був членом париской академії і бюра для помірів довготи та директором обсерваториї в Медон коло Парижа. Праці єго відносять ся головно до спектральної аналізи. Підчас повного затьміня сонця в 1868 р. пізнав він, що т. зв. протуберанци (вибухові стовпи) на сонци складають ся з розжареного водня і єму удало ся спостерігати їх за помочию спектроскопа не лиш як доси підчас затьміня, але й в кождій иншій порі. В 1874 р. слідив він в Японії за переходом планети Венери (вечірної зорі) через круг сонця а в дорозі до Японії зробив він в Сиямскім ґольфі і в Бенґальскім заливі важні спостереженя маґнетичні. Заходами Жанссена побудовано на горі Монблян в 1892 р. обсерваторию і від тої пори робив там Жанссен, хоч був кулявим і треба було єго туди виносити, через кілька літ важні спостереженя що до атмосферичних лінії в сонічним спектрум.

— Сильвестер Яричевский. **Січ іде!** Народна драма в 3-ох діях. Чернівці, 1907. Накладом Миколи Грабчука, Чернівці, друк „Австиї". Ст. 49+5 оголошеня. Ціна 40 сот.

Телеґрами.

Відень 27 грудня. Цісар надав міністрови просьвіти Мархетови і міністрови зелізниць ордер зелізної корони I. кляси.

Відень 27 грудня. Бюро кореспонденцийне довідує ся, що сойми Горициї і Градиски, Чехії, **Галичини і Краіни** не будуть розвязані, бо їх час функциї кінчить ся з днем 26, 27, 28, взглядно 29 грудня с. р. **Розписане нових виборів для тих соймів** має наступити безпроволочно. Сойм тирольский, котрого час функциї кінчить ся аж 24 червня 1908, буде небавком розвязаний.

Монахів 27 грудня. У Фрайзінґен в Баварії арештовано Ґольдшмідта, котрий допустив ся крадежі у войсковій касі в арсеналі у Відни. При нім знайдено ще 21.240 кор.

Париж 27 грудня. Ґен. Дрід мав в послідні́м тиждни кілька атаків жовтої пропасниці. З причини єго недуги команду над войском обняв ґен. Понтґуд.

Петербург 27 грудня. Вислано поїзд зложений з 30 ваґонів з войском ріжного рода зброї до Фінляндиї, як кажуть, в цїли недопусканя пачкарства.

Тегеран 27 грудня. Парлямент відкинув просьбу кількох міст о присланє узброєних оборонців. В столици і провінціональних містах вертає спокій. Часописи знов виходять. Базари знов отверті. В місті Урмії повний спокій.

Баку 27 грудня. Нині перед полуднем кинено бомбу на тутешного поліцмайстра. Вибух був дуже сильний. Поліцмайстрови не стало ся нічо. Один поліцияи зранений.

НАДІСЛАНЕ.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати" можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Терноноли і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати" під опаскою (5 сотиків).

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноєвропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).